

கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
திரு அ. செல்வம் அடைக்கலநாதன் அவர்கள்
பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரையிலிருந்து.....
தீர்வுத் திட்டத்தை.....
அவசரகாலச் சட்டத்தை.....
பாதுகாப்பு நிதி ஒதுக்கீட்டை.....

ஏன் நிராகரிக்கின்றோம்?

அ.அடைக்கலநாதன்

10.09.1998

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற அடிப்படையில், அவசரகாலச் சட்டம் நீடிக்கப்படுவதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதற்காக, இங்கு எழுந்து நிற்கின்றேன். சுயமரியாதை கொண்ட ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பிரஜையும் இந்த அவசரகாலச் சட்டம் நீடிக்கப்படுவதை எதிர்க்கின்றான் என்பதை நான் சொல்லி வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் போரினை மேலும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு, அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றது. ஆனால், தமிழ்த் தேசிய இனம் இந்தப் போரினை எதிர்க்கின்றது. எனவே தான், எமது இனத்தின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து இந்த அவசரகாலச் சட்டம் நீடிக்கப்படுவதை நான் எதிர்க்கின்றேன். நான் சார்ந்த ரெலோ இயக்கமும் எதிர்க்கின்றது.

நான்கு வருட கால இடைவெளிக்குப் பிறகு, எனது கட்சி ஓர் உறுப்பினருடன் இந்தச் சபைக்குள் மீண்டும் பிரவேசித்திருக்கின்றது. ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டு வீர மரணம் அடைந்த மாவீரன் பண்டார வன்னியனைப் பெற்றெடுத்த வன்னி மண்ணின் சார்பிலே மாண்புமிக்க இந்தச் சபைக்கு வந்திருக்கும் நான், எனது இனத்தின் சார்பில் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் பேச விரும்புகின்றேன். எமது தமிழ் இனம் போரை வெறுக்கின்றது. போரை எதிர்க்கின்றது. ஆனால், நீதியான அரசியல் தீர்வையும் நிரந்தரச் சமாதானத்தையும் எமது மக்கள் கோருகின்றார்கள். இனப்பிரச்சினைக்குப் போர் மூலம் தீர்வைக் காண முடியாது, போரினால் அமைதியைக் கொண்டு வர முடியாது. இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரே வழி, அரசியல் தீர்வே. அரசியல் தீர்வைக் காண வேண்டுமானால், போரில் ஈடுபட்டுள்ள இரண்டு தரப்பும் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வர வேண்டும். ஆனால், அரசாங்கம் அரசியல் தீர்வு பற்றியும் சமாதானம் பற்றியும்

அலங்காரமாகப் பேசிக்கொண்டு, ஆக்ரோஷமாகப் போரை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த இரட்டை வேஷத்தை எமது மக்கள் நன்றாக அறிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள்; அனுபவ ரீதியாகத் தினமும் உணர்கின்றார்கள். அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் எமது மக்கள் புழுக்களாகவும் பூச்சிகளாகவும் மதிக்கப்படுகின்றார்கள்; தினமும் மிதிக்கப்படுகின்றார்கள். அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கும் அரைகுறையான அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் பற்றி எமது மக்கள் கொஞ்சமும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. போர் நிறுத்தப்பட்டு, புலிகள் இயக்கத்துடன் அரசாங்கம் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த வேண்டும்; பேச்சுவார்த்தை மூலம் சமரசத் தீர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றே எமது மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இதனை அரசாங்கம் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். போரின் மூலம் தாம் எதையும் சாதிக்கப்போவதில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த 40 மாதங்களாகப் போரிட்டு அரசாங்கம் சாதித்தது என்ன? விலை மதிப்பற்ற பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களைக் கொன்று குவித்ததைத் தவிர போர் எதனைச் சாதித்துள்ளது? 'யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டைப் பிடித்து விட்டோம்' என்று அரசாங்கம் வெற்றிவிழா கொண்டாடியது. ஆனால், புலிகள் இயக்கத்தினரைத் தோற்கடிக்க முடிந்ததா? கிழக்கிலே நிலைமை என்ன? வன்னியிலே நிலை என்ன? உண்மையை இனியாவது சொல்ல முடியுமா? இனியாவது கனவுலகத்திலிருந்து நிஜ உலகத்திற்கு அரசாங்கம் வர வேண்டும். அரசியல் நீதி எமது மக்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது என்று தமிழ் இளைஞர்களும் தமிழ் யுவதிகளும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கும் வரையில், புலிகள் இயக்கம் பலவீனம் அடையாது என்பதை அரசாங்கம் இனியாவது உணர வேண்டும். தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அரசியல் அபிலாஷைகளை மதித்து, அரசியல் தீர்வைக் காண்பதற்கு இனியாவது அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். போரை ஒருபுறம் நடாத்திக் கொண்டு மறுபுறத்தில் அரை குறையான அரசியல் தீர்வை எமது இனத்தின் மீது திணிக்கலாம் என்று நினைத்தால், அது வெறும் கனவே என்பதை

நான் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். இதனை எமது கட்சி புதிதாகச் சொல்லவில்லை. கடந்த பாராளுமன்றத்திலும் இதனையே எமது கட்சி திட்டவட்டமாகக் கூறியது. இப்போது நாம் மீண்டும் சபையில் கூறுகின்றோம்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே! சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில் எமது இனம் அடிபணிய மறுத்தே வந்துள்ளது. எமது தலைவர்களில் சிலர் கடந்த காலங்களில் எமது மக்களைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். வேறு சிலர் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். பொன்னம்பலங்களும் நடேசபிள்ளைகளும் குமாரசாமிகளும் நல்லையாக்களும் எதிர்மன்னசிங்கங்களும் அருளம்பலங்களும் துரையப்பாக்களும் தியாகராசாக்களும் எமது மக்களின் முதுகில் குத்தினார்கள். ஆனால், இவர்கள் அனைவரும் எமது மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டார்கள். தலைவர்கள் சிலர் விலை போனாலும், எமது மக்களின் நிலை மாறவில்லை.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே! இன்று எமது இனம் அழிந்து கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனால், அடிபணிய மறுக்கின்றது. எமது மக்களை நாம் ஒரு போதும் கைவிட முடியாது; கைவிடவும் மாட்டோம். எமது வாழ்வும் தாழ்வும் எமது மக்களுடன்தான். எனவே தான் இந்த அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பை எமது இனத்தின் சார்பில் நான் எதிர்க்கின்றேன்; எதிர்த்து நிற்கின்றேன். நன்றி.

09.10.1998

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே! அவசரகால நிலைமை நீடிக்கப்படுவதை நான் சார்ந்திருக்கும் 'ரெலோ' இயக்கத்தின் சார்பில், தொடர்ந்து எதிர்த்து நிற்கின்றேன். தொடரும் போரின் கோரப்பிடிக்குள் சிக்கித் திணறும் தமிழ்த் தேசிய இனம். அவசரகால நிலைமை நீடிக்கப்படுவதை எதிர்க்கின்றது. சமாதானத்தையும் சகஜ நிலைமையையும் நாடி நிற்கின்றது என்பதில் எவருக்கும் எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கமுடியாது. இன்று எமது மக்கள் அனுபவித்துக்

கொண்டிருக்கும் அத்தனை துன்பங்களும் துயரங்களும் இந்த அநியாயமான அவசரகால நிலைமையினால்தான் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, இந்த விவாதத்தில் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சில நிமிட நேரத்தில் எமது மக்களின் இதயக் குமுறல்களை எடுத்துக்கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே! இன்று முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் இருப்பவர்களுக்கான உலருணவு நிவாரண உதவி நிறுத்தப்பட்டிருப்பது நியாயமானதா என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களினதும் அரசாங்க அதிபர்களால் வழங்கப்படுகின்ற புள்ளி விபரங்கள், புலிகள் இயக்கத்தின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக மிகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. அது உண்மையோ, பொய்யோ, எதுவாகவிருந்தாலும் போரினால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இரண்டு மாவட்ட மக்களினதும் வயிற்றிலடிப்பது மிகவும் கொடுமையானது. அரசின் இந்த நடவடிக்கையையும் ஒருவித பயங்கரவாதமென்றே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“சமீபத்தில் ‘லயன் டயார்’ விமானம் வீழ்த்தப்பட்ட கொடுமையான சம்பவத்தில் பலியான பொதுமக்கள் அனைவரும் தமிழர்களே” என்று அரசாங்கப் பத்திரிகைகளான ‘ஏரிக்கரை’ ஏடுகள் தெரிவித்திருந்தன. கொல்லப்பட்டவர்களின் சடலங்களை மீட்பதில் அரசாங்கம் எவ்வித அக்கறையையும் காட்டவில்லை. அரசாங்கம் நினைத்திருந்தால் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியுடன் இந்தச் சடலங்களை மீட்டிருக்க முடியும். விமானிகள் மற்றும் விமானச் சிப்பந்திகளைத் தவிர, கொல்லப்பட்ட பொதுமக்கள் அனைவரும் தமிழர்களென்பதுதான் அரசாங்கம் காட்டிய அசிரத்தைக்கும், அக்கறையினதற்குக்கும் காரணமாகும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே! செம்மணிப் புதைகுழிகள் பற்றிய விவகாரத்தில் இன்று என்ன நடந்து கொண்டிருக்கின்றது? இந்த விவகாரம் வெளியானபோது, விசாரணை

நடத்தப்போவதாக அரசாங்கத் தரப்பில் கூறப்பட்டது. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு செம்மணிப் புதைகுழிகள் பற்றிய விவகாரத்தை ஆராயத் தலைப்பட்டபோது, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வெளிநாட்டு உதவியுடன் வல்லுனர்களை வரவழைத்துப் புதைகுழிகளைத் தோண்டுவதில் ஆர்வம் காட்டுவதுபோல அரசாங்கம் நடந்துகொண்டது. ஆனால், இன்றுவரையில் உண்மையில் நடந்திருப்பது என்ன? இந்தப் புதைகுழிகளெல்லாம் இரவோடிவாகத் தோண்டப்பட்டு, எலும்புக் கூடுகள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டு, அழிக்கப்பட்டிருப்பதாக நம்பகமான செய்திகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகியுள்ளன. புலிகள் இயக்கத்தினரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டை அரசாங்கப் படைகள் கைப்பற்றிய பின்னர் முல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமைப் புலிகள் இயக்கம் தாக்கியழித்ததையடுத்து, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் காணாமற் போன அறுநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் பொதுமக்களுக்கு உண்மையில் என்ன நடந்ததென்பதை அனைவரும் அறிவர். செம்மணிப் புதைகுழிகள் மூலம் இந்தப் படுகொலைகள் பகிரங்கமாக நிரூபிக்கப்படுவதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்பது, இப்பொழுது திட்டவாட்டமாகவும், வெளிப்படையாகவும் தெரிகின்றது. பாடசாலை மாணவி கிருஷ்ணாந்தி கொலை வழக்கை வைத்து மனித உரிமைகளை மதிப்பதுபோல் சர்வதேச அரங்கில் பிரசாரம் நடத்திய அரசாங்கம், செம்மணிப் புதைகுழிகள் விடயத்தில் உண்மையை வெளிக்காட்டுவதற்கு ஏன் தயங்குகிறது? நான் இதுவரை கூறிய விடயங்கள் இந்த நாட்டுத் தமிழினத்தின் இன்றைய நிலைமை என்ன என்பதற்கு மிகவும் அப்பட்டமான உதாரணங்கள் என்பதை மிகவும் வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே! திருகோணமலை நகர சபையினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பொதுச்சந்தையை கடந்த ஒரு வருட காலமாகத் திறக்க விடாமல் அரசாங்கம் தடை போடுவது நியாயம் தானா? அப்பட்டமான இனவெறி நடவடிக்கை இது என்பதை நான் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மன்னார் மாவட்டத்தில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள நானாட்டான் மற்றும் அதனை உள்ளடக்கிய கிராமங்களில் விளக்கு எரிப்பதற்கு மண்ணெண்ணெய் கிடையாது. மெழுகுதிரியையும் மாட்டுக் கொழுப்பையும் பாவித்து விளக்கெரித்து

அந்த வெளிச்சத்தை நம்பி அங்கு கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் காலங்கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே மண்ணெண்ணெய் கொண்டு செல்வது தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. மன்னார் செயல்கத்திலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்கள் கூட, கடமையின் நிமித்தம் மன்னார்தீவுக்கு வெளியேயுள்ள அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள கிராமங்களுக்குப் போவதற்கும் 'பாஸ்' பெறவேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

அடுத்ததாக இன்னுமொரு விடயம், மன்னார் - கொழும்பு பிரதான வீதியில் பொதுமக்களின் வாகனங்களை தமது வாகனங்களுக்கு முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் போகவிட்டு, படையினர் இடையிலே செல்லும் ஒரு கொடுமை அங்கே நிகழ்கிறது. பொது மக்களைக் கேடயமாக வைத்துப் படையினர் பாதைகளைப் பயன்படுத்தும் ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலை அங்கு உருவாகியுள்ளது. மன்னாரில் கடற்றொழிலை மட்டும் நம்பியிருக்கும் மீனவர்கள் கரையிலிருந்து மூன்று கிலோமீற்றர் தூரம் வரை சென்று அதுவும் பகலில் மாத்திரம் மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த அவலநிலை அவசரகால நிலைமையின் கீழ்தான் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. யுத்தத்தை வெறுக்கும் எமது மக்கள், இந்த அவசரகால நிலைமையையும் வெறுக்கிறார்கள். எமது மக்களின் சார்பில் இந்த அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு உட்பட, தொடரும் போருடன் சம்பந்தப்பட்ட சகல நடவடிக்கைகளையும் நாம் எதிர்க்கிறோம். தொடர்ந்தும் எதிர்ப்போம் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு இன்று பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

06.11.1998

கௌரவ தலைவர் அவர்களே! இந்த அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்புக்கான பிரேரணையை எதிர்ப்பதற்காக நான் எழுந்து நிற்கின்றேன். இந்தப் போரினால் எமது மக்கள் தொடர்ந்தும் பல இன்னல்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த சண்டையினால் எமது மக்கள் தங்களுடைய பெறுமதிவாய்ந்த உயிர்களையும் இழக்கின்ற

ஒரு சூழ்நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இங்கேயுள்ள ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சிகளும் எமது மக்களின் நலன்களைப் பற்றி ஒரு துளியளவு கூட நினைத்துப் பார்க்காததையிட்டு நான் மிகவும் வேதனையடைகின்றேன். இந்த நாட்டில் நடைபெறும் சண்டையை நிறுத்துவதற்காக, இங்கே எமது மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை நிறுத்துவதற்காக ஒரு பேச்சுவார்த்தைக்கான சூழ்நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். பேச்சுவார்த்தை என்று கூறிக்கொண்டு காலத்தைக் கடத்தாமல் ஒரு நியாயமான தீர்வை எங்கள் தமிழ் மக்கள் முன் அரசாங்கம் வைக்க வேண்டும். இங்கேயுள்ள ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எமது மக்களின் பிரச்சினையைப் பற்றி அவை துளிகூடச் சிந்திக்காமல் இருப்பதோடு, அக்கட்சியினரில் யாருமே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவில்லையென்பதுதான் மிகுந்த கவலையளிக்கின்றது.

இங்கிருக்கின்ற இருசாராரும் ஒன்று சேர்ந்து, ஒற்றுமையாக எங்களுடைய இனத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு தீர்வை முன்வைப்பார்களாயின், நிச்சயமாக அந்தத் தீர்வை எமது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களென்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகவிருக்கும். ஆனால், இங்கே பார்க்கும்போது, இருபகுதியினரும் ஒருவர் மீது மற்றவர் குறைகளைத்தான் கூறுகின்றனரே தவிர, எங்களுடைய மக்களின் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதையிட்டு ஆராய மறுப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எனவே, இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து எமது மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நியாயமான, நீதியான தீர்வை முன்வைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

வடக்கு - கிழக்கிலும் சரி, கொழும்பிலும் சரி எமது இளைஞர்களும், யுவதிகளும் ஏன்? வயோதிபர்களும் கூட புலிகளென்ற சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படுகின்றார்கள். அவ்வாறு சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படுபவர்களை நிரபராதிகளென்று கண்டு விடுதலை செய்வதற்குக் கூட மூன்று மாதங்களாகின்றன. அவர்களைத் தடையுத்தரவின் கீழ் மூன்று மாதங்கள் வரை சிறையில்

அடைக்கின்றார்கள். மூன்று மாதங்களின் பின்னர்தான் அவர்கள் நிரபராதிகளென்று சொல்லப்படுகின்றார்கள்; விடுதலை செய்யப்படுகின்றார்கள். இந்த அவலைநிலை இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் போர் எங்களுடைய மக்களுக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வை அளிக்கப்போவதில்லை. நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகின்றேன். அதாவது, இந்தப் போர் தொடருமாகவிருந்தால், இந்தப் போரை நீங்கள் தொடர்ந்து நடத்துவீர்களாக இருந்தால் எமது மக்கள் தவிர்க்க முடியாமல் விடுதலைப் புலிகளுடன் சேர்ந்து போராடக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை நீங்கள் அவர்களுக்கு அளிப்பவர்களாகவே இருப்பீர்களென்பதை இங்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். எனவே நல்லதொரு தீர்வை நீங்கள் முன்வைக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, யாழ்ப்பாணம் இன்று நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து துண்டாடப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றது. “யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்துவிட்டோம்! யாழ்ப்பாணத்தை எங்களுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கிறோம்!” என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்! ஆனால், யாழ்ப்பாணம் இன்று ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து துண்டாடப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றது. அங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் போக்குவரத்தில்லாமல் மிகவும் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். போக்குவரத்தை ஆரம்பிக்குமாறு கேட்டுத் திருகோணமலையிலே மக்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றார்கள். எங்களுடைய மக்களைக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தாத வரைக்கும் அவர்களுக்குப் போக்குவரத்தில் எந்தவொரு பிரச்சினையும் நேராதென்பதையும், அவர்கள் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுவார்களாயின் நிச்சயமாகப் போக்குவரத்தில் பாதிப்புக்கள் ஏற்படுமென்பதையும் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். மக்களைக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தாத வரைக்கும் போக்குவரத்தில் எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்படாதென்பதை நான் திண்ணமாக நம்புகின்றேன்.

கௌரவ தலைவர் அவர்களே! முல்லைத்தீவை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு தொடர்ந்து உண்ணாவிரதங்களும் பட்டினிச் சாவுகளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் அது பற்றி ஒரு

துளிகூடச் சிந்தனையில்லாமல், தமிழ் மக்கள் தானே இறக்கிறார்கள்; இறந்து போகட்டும் என்ற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உலர் உணவு வழங்கல் தடை செய்யப்பட்டதால், எமது மக்கள் பட்டினியால் இறந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அங்கிருக்கும் அரசாங்க அதிபர்கள், சொற்ப உணவுப் பண்டங்களை வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அவற்றை வழங்கி அங்குள்ள மக்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களை காப்பாற்றும்படி நாங்கள் எத்தனையோ முறை எடுத்துக்கூறியும், அரசாங்கம் அதுபற்றிச் சிந்திப்பதாக இல்லை; சண்டையைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. சண்டை நடத்துவதற்கான வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, ஒரு தீவைக் கொண்டு வருவதற்கோ, அல்லது இந்த மக்களின் பட்டினிச் சாவை நிறுத்துவதற்கோ அரசாங்கம் இன்று வரையும் நினைக்கவில்லை; நினைக்கவும் மாட்டாது என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசம் மின்சாரம் இல்லாமல் இன்று இருளினால் சூழ்ந்திருப்பதன் காரணமாக, அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டமான சூழ்நிலையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மின்சாரத்தின் மூலம் செயற்படக்கூடிய அரிசி ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள் போன்றவை மூடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அங்கிருக்கும் வைத்தியசாலைக்கு ஒரு 'ஜெனரேற்றர்' கூட இல்லாததால், அங்கு சிறுவர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். மென்மேலும் சிறுவர்கள் இறக்கும் சூழ்நிலை அங்கு நிலவி வருகிறது. அங்குள்ள வைத்தியசாலைக்கு 'ஜெனரேற்றர்' கூட வழங்காது, ஒரு மெத்தனப் போக்கை அரசு கையாள்வதால், அங்கிருக்கும் நோயாளிகள் இறப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மன்னாரில் உள்ள நானாட்டான் பகுதியை இராணுவ கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே மண்ணெண்ணெய் மிகக் குறைவாகவே வழங்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குக்கூட சீமெந்துப் பைக் கற்றுக்கள் மிகக் குறைவாகவே கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறது.

அதாவது ஐந்து பைக்கற்றுகள், பத்துப் பைக்கற்றுகள் வரைதான் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, ஐம்பது இலட்சம் ரூபா திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, நிறைவு பெறாத சூழ்நிலையில் அந்த ஐம்பது இலட்சம் ரூபா திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகள் "CLEAREDAREAS" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அப்படியென்றால் ஏன், அங்கே சீமெந்தை அனுப்பத் தயங்குகின்றீர்கள்? அதனால், அங்கு பசளை வகைகளையும் மற்றும் நெல் போன்ற தானியங்களையும் களஞ்சியப்படுத்தி வைப்பதற்காக, கட்டத் தீர்மானிக்கப்பட்ட அந்த கட்டிடத்தைக் கட்ட முடியாமல் அதற்கான பணம் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது.

மன்னார் கச்சேரியிலே வேலை செய்கின்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், தினமும் பாதுகாப்புப் படையினரிடம் தாம் சோதனையிடப்படுவதற்காகச் சென்று, சோதனையிடப்பட்ட பின்னரே ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் கடமைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் தினமும் சென்று தங்களுடைய வெளிக்கள வேலைகளைச் செய்வதற்கேதுவாக, ஏன் அவர்களுக்கு விசேட அடையாள அட்டைகளை வழங்குவதற்கு நீங்கள் மறுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். மன்னாரைப் பொறுத்தமட்டிலே அங்கு அரசாங்க வேலைத்திட்டங்கள் மிகவும் மந்த கதியில், ஆமை வேகத்தில்தான் செய்யப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம், தினமும் காலையில் இவ்வாறு அவர்களைப் பரிசோதனை செய்து அனுப்புவதாகும். ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் வெளியிலே செல்லும்போது பரிசோதனையிடப்பட்டுத்தான் அனுப்பப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, இந்த நடைமுறையை நீங்கள் மீள்பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எங்களுடைய மக்களுக்குப் போர் என்ற ரீதியில் பல்வேறு துன்பங்களைக் கொடுக்கும் நீங்கள், ஏன் சாதாரண விடயங்களிலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றீர்களென்று இங்கு நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எனவே, இந்தப் போரை நிறுத்துவதற்கு இங்குள்ள பிரதான கட்சிகளிரண்டும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த விடயத்திலாவது ஒன்றிணைந்து ஒரு நியாயமான, தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய

நீதியான தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்க வேண்டும். இரண்டு பகுதியினரும் இங்கு கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனரே தவிர, எங்களுடைய மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வினை முன்வைக்கவோ, அல்லது அந்தப் பிரச்சினைகளை நீதியான முறையில் தீர்த்து வைப்பது பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவோ யாருமே முன்வருகிறார்களில்லை என்பதை இங்கு நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். எனவே, இனியாவது பகைமைகளை மறந்து, அவற்றை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி எங்களுடைய இனத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இரண்டு பகுதியினரும் ஒன்றிணைந்து, எங்களுடைய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நியாயமான ஒரு தீர்வை முன் வைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, இங்கே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

09.12.1998

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மீதான இந்தக் குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுவதற்காக எழுந்து நிற்கும் இவ்வேளையில், வேதனை நிறைந்த உணர்வுகளே என் மனத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இச்சபையில் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இவ்வமைச்சைப் பாதுகாப்பு அமைச்சு என்று அழைப்பதை விட, யுத்தத்திற்கான அமைச்சு என்று கூறுவதே இன்றைய நிலையில் பொருத்தமானதாக இருக்கும். தொடரும் யுத்தத்துக்கான சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் பொறுப்பான அமைச்சு என்ற அடிப்படையில் இந்த அமைச்சு முழுக்க, முழுக்க யுத்தத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சாகவே மாற்றமடைந்திருக்கின்றது. இந்த யதார்த்தத்தின் பின்னணியில் தொடரும் கொடிய யுத்தத்தின் காரணமாக எமது தமிழினம் அன்றாடம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அத்தனை துன்ப துயரங்களும், கஷ்ட நஷ்டங்களும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளே என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது; மறைக்கவும் முடியாது.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! எரிந்து கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினை காரணமாகத் தான், இந்த நாட்டில் தினமும் மனித உயிர்கள் பலியாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதேவேளையில் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, புலிகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு, அப்பாவித் தமிழ் பொதுமக்கள் குறிப்பாக தமிழ் இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கண்மூடித்தனமாகக் கைது செய்யப்படுவதும் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்படுவதும் தொடர்ந்து விளக்க மறியலில் தள்ளப்படுவதும் தினமும் தொடர்கின்றன. இந்த நிலைமை, போர் நிகழும் வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசத்திலும் தமிழர்கள் கணிசமாக வாழும் கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் மாத்திரமன்றி, மலையகத்திலும் கூட அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல்கள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் அசம்பாவிதச் சூழ்நிலையை நிரந்தரமாக்கியுள்ளது.

இதே வேளையில், புலிகள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் கைதாகி நீண்ட காலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல நூறு தமிழ் இளைஞர்கள், அவர்களுக்கான புலன் விசாரணைகள் என்றோ முடிவடைந்தும் கூட இன்னமும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படாத நிலையில், களுத்துறைச் சிறைச்சாலையிலும் கொழும்புச் சிறைச்சாலைகளிலும் தொடர்ந்து நடைப்பிணங்களாக நகரக வாழ்க்கை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். கண்டி, பதுளை போன்ற மலையக நகரங்களில் உள்ள சிறைகளிலும் இதே நிலைமையே நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. “புலி வேட்டை” என்ற பெயரில் கைதாகும் தமிழ் இளைஞர்கள் காட்டுமிராண்டித் தனமாக சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்படுவதன் காரணமாக, உயிரிழக்கும் நிலையும் மற்றும் படுகொலை செய்யப்படும் நிலையும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சமீபத்தில், கல்முனையிலுள்ள பாண்டிருப்பைச் சேர்ந்த சதாசிவம் சஞ்சீவன் என்ற 18 வயது மாணவன், அவரின் கிராமத்திலுள்ள சோதனைச் சாவடியில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டதையடுத்து, கல்முனைப் பொலிஸ் நிலையத்தில் கையளிக்கப்பட்டார். பின்னர் கை விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டு, நாக்கு தங்கூசியால் தைக்கப்பட்ட நிலையில்

அவரின் பிரேதம் அம்பாறை ஆதார வைத்தியசாலையில் வைத்து அவரின் தந்தையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதயத்தைப் பிழியும் இந்தக்கொடுமை, கல்முனைப் பொலிஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த சில பொலிஸ்காரர்களால் செய்யப்பட்டது என்பதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. படுகொலை செய்யப்பட்ட சஞ்சீவனின் மரண விசாரணையின்போது, திடுக்கிடும் தகவல்கள் நீதிமன்றத்தில் வெளியாகியிருக்கின்றன. இந்த பாவ காரியத்தில் பயங்கரக் கொடுமையில் ஈடுபட்ட - காட்டுமிராண்டிகளை அடையாளம் கண்டு சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி தண்டனை வழங்கிடப் பாதுகாப்பு அமைச்சு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றது? என்ற கேள்வி, என்னுடையது மாத்திரமல்ல, முழுத் தமிழினத்தினதும் கேள்வியுமாகும்.

சமீப காலத்தில் இப்படி எத்தனையோ படுகொலைகள் கிழக்கில் நடந்தேறியுள்ளன. இவ்வாறு கொல்லப்பட்டவர்கள், காணாமல் போனவர்கள் என்ற பட்டியலுக்கும் தள்ளப்பட்டார்கள் அல்லது மோதலில் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றோ, குறுக்குத் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குள் மாட்டிக் கொண்டார்கள் என்றோ கூறப்பட்டு, உண்மை புதைக்கப்பட்டது. கைது செய்யப்படும் ஓர் இளைஞனோ, அல்லது யுவதியோ அவர்கள் புலியாக இருந்தாலும், சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு மனித உயிர்கள் ஒன்றும் மயிர் கொட்டிகள் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். புலிகள் என்றால் கூட, சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி, நீதிமன்றத்தில் குற்றச்சாட்டுக்களை நிரூபித்து, தண்டனை பெற்றுக்கொடுப்பது தான் நாகரீக மனிதர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறை என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் திட்டவாட்டமாகக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! இம்மாதம் 3 ஆம் திகதி மன்னாருக்கு அருகிலுள்ள 'தளவன் வாடி' என்ற கிராமத்தில் படையினரின் சுற்றி வளைப்பின் போது, ஓர் இளைஞர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். இந்தக் கொடூரத்தைக் கண்ணால் கண்டவர்கள் மிரட்டப்பட்டிருக்கின்றார்கள். கொல்லப்பட்ட இளைஞன் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் வசித்து வந்தவர் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப்

பிரதேசத்துக்குள் வந்து, இரகசியமாகப் பொருள்களைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பிரதேசத்துக்குள் கடத்திச் சென்றுள்ளார் என்று கூறப்படுகிறது. இது உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், இந்தப் படுகொலையை எவராலும் நியாயப்படுத்த முடியாது. இத்தகைய சம்பவங்கள்தான், புலிகள் இயக்கத்தை நோக்கி தமிழ் இளைஞர்களைத் தள்ளுகின்றன என்பதை அரசாங்கம் இனியாவது உணர்ந்து கொள்வது நல்லது.

மன்னாரில் சமீப நாட்களாக, சுற்றி வளைத்துத்தேடுதல் நடவடிக்கையின் போதும் இரவுநேர ரோந்துகளின் போதும் இளைஞர்கள் தாக்கப்படுவதாகத் தொடர்ந்து தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. சமீப நாட்களாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கண்முடித்தனமான கைதுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. அண்மையில் ஒட்டுசுட்டான் கைப்பற்றப்பட்டதை அடுத்து, சுமார் அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களைக் காணவில்லை என்று புகார்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! புலி என்று சந்தேகிக்கப்படும் ஒருவர் ஒரு சில மாதங்கள் கல்முனையில் உள்ள 'சர்வோதய' நிலையத்தில் பயிற்சி உத்தியோகத்தராக இருந்துவிட்டுப்போயுள்ளார் என்ற காரணத்துக்காக, கல்முனை மாவட்ட சர்வோதய இணைப்பாளர் கந்தையா கனகரத்தினம் கைது செய்யப்பட்டுத் தடுப்புக் காவலின் பின் விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். சர்வோதய இணைப்பாளர் கந்தையா கனகரத்தினம் கைது செய்யப்பட்ட அதே விவகாரத்தில், ஆலையடிவேம்பு பிரதேசச் சபைத் தலைவர் நடராசா அவர்களும் கைது செய்யப்பட்டு இப்போது விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார். முதியவரான இவர் ஒரு நோயாளியும் கூட, அற்ப, சொற்ப காரணங்களுக்கு எப்படி எல்லாம் பயங்கரவாதச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கு இவை நல்ல உதாரணங்கள்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! தொடரும் போரின் காரணமாக புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வன்னிப் பிரதேசத்தில், பொதுமக்கள் வாழும் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் குண்டு வீச்சுக்களும், எறிகணைத் தாக்குதல்களும் பல உயிரிழப்புக்களையும் உடல் ஊனங்-

களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதேநேரத்தில் வன்னி மக்களுக்கு உலர் உணவும் இல்லை. அகதிகளாக, அத்தியாவசிய மருந்துகளும் இல்லாத சூழ்நிலையில் அங்கே அவர்கள் தொடர்ந்து நோயாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், தொடரும் போர் காரணமாக வன்னியில் சுமார் 112,000 மக்கள் கடந்த சில நாட்களில் இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாகியுள்ளனர்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே! ஏற்கெனவே இடம்பெயர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வவுனியா நகரிலுள்ள அகதிமுகாம்களில் நீண்டகாலமாக முடக்கப்பட்டுள்ளனர். உறவினர்களோடு சேர்ந்து வாழக்கூட அனுமதி வழங்காமல் இவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். எமது மக்களின் வாழ்வு தினமும் துன்ப, துயரங்களினால் தள்ளாடும் போது, நாளை சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு அரசாங்கம் ஆயத்தம் செய்து வருகிறது. நிரந்தரமாகிவிட்ட போர்ச் சூழ்நிலையில், எமது மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகள் தினமும் மிதிக்கப்படுகையில், நசுக்கப்படுகையில், சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினம் அரசினால் கொண்டாடப்படுவது அர்த்தமற்றதாகும். மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படும் நிலையில், வேதனைகளோடு போராடும் எமது மக்களின் அவல வாழ்வை எடுத்துக்காட்ட, நாளைவரும் மனித உரிமைகள் தினத்தை, எமது மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்ந்து மறுக்கப்படுவதை எதிர்க்கும் நாளாக எமது 'ரொலோ' இயக்கம் அனுஷ்டிக்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், திருகோணமலையில் இடம்பெறுகின்ற அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் அகற்றப்படவேண்டும். அங்கு லிங்கநகரிலுள்ள எமது மக்களின் குடிசைகள் பாதுகாப்புப் படையினரால் எரியூட்டப்படுகின்றன; அந்த மக்கள் துன்பப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். பாதுகாப்புப் பிரதி அமைச்சரவர்கள் இந்த விடயத்தில் கவனம் செலுத்தி, திருகோணமலையிலுள்ள எமது மக்களைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, எமது மக்களின் நலனில் அக்கறைகொண்ட எவரும் பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கான

இந்த நிதியொதுக்கீடுகளை ஆதரிக்க முடியாதென்பதைத் தெரிவித்து, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

09.04.1999

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே! அவசரகாலச் சட்ட நீடிப்பு மீதான இந்த விவாதத்தில் உரையாற்ற எழுந்து நிற்கும் இந்த நேரத்தில், என் சிந்தனையை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் ஒரு விடயத்தை நேரடியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு தொடர்ந்து இந்தச் சபையில் அவசரகாலச் சட்டத்தை நீடிக்கும் இந்த மாதாந்தச் சடங்கு பின்பற்றப்படப்போகின்றது? இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு இந்த அவசரகால நிலைமையை எமது நாடு எதிர்கொள்ளப்போகின்றது? அவசரகால நிலைமை என்ற அரசியல் அலங்கோலம் இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு எமது நாட்டை ஆட்டிப் படைக்கப் போகின்றது? இதற்கு முடிவே கிடையாதா? முற்றுப் புள்ளியிட முடியாதா? இந்தக் கேள்வியைத் தான் இச்சபையிலே நான் எழுப்ப வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன் தவிர்க்க முடியாத ஒரு நெருக்கடிச் சூழ்நிலையில் ஆகக் குறைந்த குறுகிய காலத்திற்கு மாத்திரமே பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசரகால நிலைமை, முடிவற்ற தொடர் கதையாக நீடிப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை இந்தச் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் அனைவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே! ஓர் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் இரும்புப் பிடியில் இந்த இலங்கைத்தீவு சிக்கித் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றது. அரசியல் சாசனத்தில் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை மனித உரிமைகளில் அநேகமானவை, அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அனுதினமும் அப்பட்டமாக மீறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சுற்றி வளைப்புக்கள், கைதுகள், சித்திரவதைகள் என்பன வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் சாதாரண நிகழ்வுகள் ஆகிவிட்டன. வெறும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைதாகித் தடுப்புக் காவலிலும், தொடர்ந்து விளக்கமறியலிலும் வைக்கப்பட்டு, பல மாதங்களாகத் துன்பம் அனுபவித்த பின்னர்

தயாராக வேண்டும். தேசியப் பிரச்சினையைத் தேசியக் கண்ணோட்டத்-
துடன் அணுகிட அரசும் எதிர்க்கட்சியும் தயாராக இல்லாத வரையில்
போர் தொடர்வதைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதை நான் கூறியாக
வேண்டும்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே! இன்று
மடுமாதா கோயில் சூழலில் இராணுவம் நிலை கொண்டுள்ளது. இதனை
இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற கத்தோலிக்க மக்கள் தீவிரமாக
எதிர்க்கின்றார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். இன
வேறுபாடுகளுக்கப்பால் கத்தோலிக்க மக்கள் அனைவரும் இந்த
விடயத்தில் ஒரே கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். போரின் கொடுமை வடக்கு
- கிழக்கையும் தர்ண்டி, தென்னிலங்கையில் வாழுகின்ற கத்தோலிக்க
மக்களின் மன உணர்வுகளையும் மிதிக்க ஆரம்பித்து விட்டதென்பதை,
கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்தவனென்ற முறையில் என்னால் நன்கு
உணர முடிகின்றது. அது மட்டுமல்ல, இன்று மன்னார் ஆயர் உட்பட
குருமார்கள் பலர் மடுத்திருப்பதில் நிலை கொண்டுள்ள இராணுவத்தை
அங்கிருந்து அகற்றக்கோரி உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டிருக்-
கிறார்கள் என்பதையும் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.
சிறுபான்மை இனத்தை, சிறுபான்மை மதத்தவர்களின் உணர்வுகளை
மதிக்காதவரை தேசிய ஒற்றுமை என்பது தொடர்ந்து ஒரு வார்த்தை
ஜாலமாகவே இருக்கப் போகின்றது!

இந்த இலங்கைத் தீவின் மக்கள் அனைவரும் சமாதானத்-
தையே விரும்புகின்றனர். ஆயினும் போர் தொடர்கின்றதென்றால் அதன்
உண்மைக் காரணம், அரசியற் தலைமைகளின் நேர்மைமையாகும்.
அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல், அடுத்த தேர்தலைப்
பற்றியே நம்மில் பலரும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். எமது
பிள்ளைகளில் எவரும் இந்தப் போரில் பலியாக போவதில்லை. பலியாகிக்
கொண்டிருப்பவர்கள் அனைவரும் சாதாரண குடும்பங்களைச் சேர்ந்த
தமிழ் - சிங்கள இளைஞர்களும் யுவதிகளுமே! கடந்த கால அரசியற்
தலைமைகளின் தவறுகளை இப்போது முழுமையாக இலங்கைத்தீவு
அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதேபோல், இன்றைய அரசியற்

தலைமைகளின் தவறுகள் நாளைய தலைமுறையை நாசமாக்கப் போகின்றன. போரை நிறுத்த, அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை! “மனம் உண்டானால் இடம் உண்டு” என்று தமிழ் மொழியில் ஒரு பழமொழி உள்ளது. பிரச்சினையைத் தீர்க்க விரும்பினால் நிச்சயமாக தீர்க்க முடியும். பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு விரும்புகின்றதா? பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் தனது பங்களிப்பை வழங்கப் பிரதான எதிர்க்கட்சி தயாராக இருக்கின்றதா?

தமிழினம் சுதந்திர இலங்கையில் எத்தனையோ அரசாங்கங்களைச் சந்தித்துவிட்டது. அத்தனை அரசாங்கங்களும் பிரச்சினையை மேலும் தீவிரப்படுத்தவும் சிக்கலாக்கவுமே உதவியிருக்கின்றன. இதேபோலவே எதிர்க்கட்சிகளும் இந்த வரலாறு மாறாத வரை இந்தப் பிரச்சினை தீர்ப்போவதில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிய தங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

06.05.1999

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, அவசர காலச் சட்ட நீடிப்பின் மீதான இந்த விவாதத்தில், நான் சார்ந்திருக்கும் ‘ரெலோ’ இயக்கத்தின் சார்பில், எமது திட்டவட்டமான நிலைப்பாட்டினை எனது பேச்சின் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, தொடரும் அவசரகால நிலைமையென்பது, நீண்டுகொண்டே செல்லும் யுத்தத்தின் கொடுமைகளுக்கும் கொடூரங்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் அக்கிரமங்களுக்கும் சட்டரீதியான பாதுகாப்பினையும் நியாயப்படுத்தலையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. யுத்தத்தின் நேரடி விளைவாக, எமது தமிழ் இனத்தின் மீது தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் அத்தனை அநியாயங்களும் அத்துமீறல்களும் அடக்குமுறைகளும் அக்கிரமங்களும் இந்த அவசரகால நிலைமை என்பது நீடிக்கப்படவில்லையென்றால் சட்ட ரீதியாக ஒரு வினாடி கூடத்தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. இந்த

தலைமைகளின் தவறுகள் நாளைய தலைமுறையை நாசமாக்கப் போகின்றன. போரை நிறுத்த, அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை! “மனம் உண்டானால் இடம் உண்டு” என்று தமிழ் மொழியில் ஒரு பழமொழி உள்ளது. பிரச்சினையைத் தீர்க்க விரும்பினால் நிச்சயமாக தீர்க்க முடியும். பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு விரும்புகின்றதா? பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் தனது பங்களிப்பை வழங்கப் பிரதான எதிர்க்கட்சி தயாராக இருக்கின்றதா?

தமிழினம் சுதந்திர இலங்கையில் எத்தனையோ அரசாங்கங்களைச் சந்தித்துவிட்டது. அத்தனை அரசாங்கங்களும் பிரச்சினையை மேலும் தீவிரப்படுத்தவும் சிக்கலாக்கவுமே உதவியிருக்கின்றன. இதேபோலவே எதிர்க்கட்சிகளும் இந்த வரலாறு மாறாத வரை இந்தப் பிரச்சினை தீர்ப்போவதில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கிய தங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

06.05.1999

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, அவசர காலச் சட்ட நீடிப்பின் மீதான இந்த விவாதத்தில், நான் சார்ந்திருக்கும் ‘ரெலோ’ இயக்கத்தின் சார்பில், எமது திட்டவட்டமான நிலைப்பாட்டினை எனது பேச்சின் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, தொடரும் அவசரகால நிலைமையென்பது, நீண்டுகொண்டே செல்லும் யுத்தத்தின் கொடுமைகளுக்கும் கொடுங்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் அக்கிரமங்களுக்கும் சட்டரீதியான பாதுகாப்பினையும் நியாயப்படுத்தலையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. யுத்தத்தின் நேரடி விளைவாக, எமது தமிழ் இனத்தின் மீது தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் அத்தனை அநியாயங்களும் அத்துமீறல்களும் அடக்குமுறைகளும் அக்கிரமங்களும் இந்த அவசரகால நிலைமை என்பது நீடிக்கப்படவில்லையென்றால் சட்ட ரீதியாக ஒரு வினாடி கூடத்தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. இந்த